

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 17 • Τεύχος 11

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΠΤΗΣΗΣ

Καταφέρνοντας το απίθανο

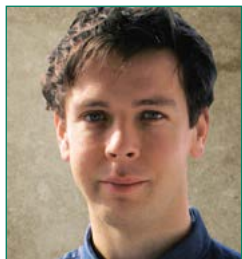
Αποφέροντας καρπό

Αόρατα αποτελέσματα

Θανατώστε τον δράκο

Νικήστε τους φόβους σας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στο βιβλίο της Γένεσης, κεφάλαιο 12, όταν ο Αβραάμ ήταν 75 ετών, ο Θεός του υποσχέθηκε απογόνους. Και ξανά στο κεφάλαιο 13. «Λίγο καιρό αργότερα», στο κεφάλαιο 15, ο Θεός του υποσχέθηκε έναν γιο και τόσους πολλούς απογόνους όπως τα άστρα. Στο κεφάλαιο 16, όταν ο Αβραάμ ήταν 86, απέκτησε τον Ισμαήλ, όμως ο Θεός του είπε πως αυτός δεν ήταν ο υιός της υπόσχεσης. Στο κεφάλαιο 17, ο Αβραάμ ήταν 99 ετών και ο Θεός του υπόσχεται ξανά ένα γιο και «αμέτρητους απογόνους» και το κάνει για άλλη μια φορά στο κεφάλαιο 18. Τελικά, στο κεφάλαιο 21, όταν ο Αβραάμ ήταν 100 και η Σάρα 90, γεννιέται ο Ισαάκ. Ο Αβραάμ είχε συνεχίσει να πιστεύει στον λόγο του Θεού καθώς τα χρόνια και ακόμα και οι δεκαετίες περνούσαν και η ευλογία γίνεται πραγματικότητα στον χρόνο του Θεού.

Όταν τελικά ο Φαραώ ελευθέρωσε τους Ισραηλίτες και ο Μωυσής τους πήρε από την Αίγυπτο, ο Θεός τους είπε να «στραφούν»¹ και να στρατοπεδεύσουν στην Ερυθρά Θάλασσα. Στη συνέχεια είπε στον Μωυσή ότι θα έκανε τον Φαραώ να τους καταδιώξει και αυτό ακριβώς έγινε. Οι Ισραηλίτες σίγουρα θα προτιμούσαν να εγκαταλείψουν την Αίγυπτο χωρίς δυσχέρειες και ο Μωυσής σίγουρα θα είχε προτιμήσει να αποφύγει όλο τον πανικό και την εξαγρίωση που δέχθηκε όταν ο λαός αντιλήφθηκε ότι είχαν παγιδευτεί. Μπροστά τους βρίσκονταν η θάλασσα και πίσω τους οι άμαξες του Φαραώ. Όμως αυτό ήταν το σχέδιο του Θεού. Είπε: «Εγώ το σχεδίασα όλο αυτό ώστε να δείξω τη δόξα μου μέσα από τον Φαραώ, κι ολόκληρο το στράτευμά του».²

Ο Θεός επιτρέπει στις περιστάσεις, τόσο του Αβραάμ όσο και του Μωυσή να μετατραπούν σε κρίσιμες, σε σημείο που να μην υπάρχει εναλλακτική λύση ή ελπίδα εκτός κι αν Αυτός έκανε ένα θαύμα. Όμως απαιτήσε απ' αυτούς να διατηρήσουν την πίστη τους ακόμα κι όταν δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τι έκανε Αυτός.

Υπάρχει ένα πολύ γνωστό γνωμικό που λέει «το πιο πυκνό σκοτάδι είναι λίγο πριν χαράξει». Όταν φαίνεται ότι ο χρόνος έχει σταματήσει και ο Θεός δεν φαίνεται να απαντά – κρατηθείτε! Ο Θεός φέρνει τα καλύτερα αποτελέσματα μέσα από τις πιο απίθανες συνθήκες.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2016 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-190-X

1. Ξεοδος 14:2

2. Ξεοδος 14:4

Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα
ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με
ευχαριστία διαμέσου τής προσευχής και της
δέησης. Και η ειρήνη του Θεού, που υπερέχει
κάθε νοη, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα
διανοήματά σας διαμέσου του Ιησού Χριστού.
— Φιλιππισίους 4:6-7

ΑΠΟ ΤΗΝ GABRIELA DeLORENZO

ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

**ΕΝΩ ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΑ ΤΗΝ
ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΣΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΜΟΥ** και
την μετατροπή των ονείρων μου σε
πραγματικότητα, αντιλήφθηκα ότι τα
πράγματα έδειχναν αρκετά σκούρα.
Η ίδια δεν μπορώ να κάνω πολλά για
να τα καταφέρω από μόνη μου και
δεν μπορώ να δω πως θα εξελιχθούν
τα πράγματα στο μέλλον.

Καθώς είμαι στο κρεβάτι νοιώθω
κάποια ανησυχία και αναρωτιέμαι
για την κατάσταση που βρίσκομαι,
προσπαθώ να προσευχηθώ και βλέπω
τον εαυτό μου στην εικόνα που
περιγράφεται από την Minnie Louise
Haskins στο ποίημα της, «Η Πύλη
της Χρονιάς»: Βάλε το χέρι σου στο
χέρι του Θεού και Αυτός θα είναι
κάτι περισσότερο από ένα φως και
καλύτερος από ένα γνωστό μονοπάτι.

Προσπαθώ να οραματιστώ τον
εαυτό μου να βάζει το χέρι του μέσα
στο χέρι του Θεού και να Τον αφήνω
να με καθοδηγεί. Του ζητάω ξανά

και ξανά να μου δώσει ειρήνη όμως
τελικά ακούω την απαλή Του φωνή
καθώς καταφέρνει να ξεδιαλύνει
τις μπερδεμένες σκέψεις μου: *Πώς
μπορείς να βάλεις το χέρι σου μέσα
στο δικό Μου όταν τα ίδια σου τα
χέρια είναι γεμάτα;*

Και τότε είναι που αντιλαμβάνομαι
πως είμαι πολύ καταπιασμένη
με τα δικά μου σχέδια. Έχω βάλει
τα δικά μου χρονικά όρια για το
πότε να γίνουν τα πράγματα και με
ποιο τρόπο θέλω να επιτευχθούν και
όλο αυτό με έκανε να νοιώθω ότι
ήταν και ο μοναδικός τρόπος που θα
ένοιωθα ευτυχισμένη. Όμως νοιώθω
συνέχεια μια ανακατωσούρα, αφού
το ένα μετά το άλλο τα πράγματα
φαίνεται να πραγματοποιούνται αντίθετα από
ό,τι τα έχω σχεδιάσει.

Βέβαια το να βάζεις στόχους και
να κάνεις σχέδια είναι καλό, όμως
είναι κάτι που θα πρέπει να γίνεται σε
συνεργασία με τον Θεό και όχι από
μόνοι μας. Το να προσπαθώ από μόνη

μου να πάω μπροστά δεν φαίνεται να
έχει φέρει αποτέλεσμα. Χρειάζεται
να έχω εμπιστοσύνη, να πιστεύω πως
όπως ο Θεός με έχει καθοδηγήσει στο
να βάλω στόχους, έτσι θα με βοηθήσει
και να τους εκπληρώσω σύμφωνα
με το δικό Του θέλημα. Οπωσδήποτε
και λίγη υπομονή βοηθάει επίσης!

Ο δρόμος μπροστά συνεχίζει να
είναι ομιχλώδης. Δεν είμαι σίγουρη
για το τι επιφυλάσσει το μέλλον,
όμως γνωρίζω πως με το χέρι μου
άδικο μέσα στον Θεού, Αυτός θα
με καθοδηγήσει και θα γίνει το φως
που χρειάζομαι εγώ. Οραματίζομαι
τον εαυτό μου να αφήνεται και ενώ
το κάνει, νοιώθω μια γαλήνη μέσα
μου. Με παίρνει ο ύπνος, νοιώθοντας
διαβεβαιωμένη για το ότι ο Θεός θα
φέρει τα πάντα σε πέρας.

Η GABRIELA DeLORENZO ΖΕΙ
ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΟΠΟΥ ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ
ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ■

ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΛΕΕΙ Ο ΘΕΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ VIRGINIA BRANDT BERG, ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ

Πίστη σημαίνει να εμπιστεύεσαι ότι το αποτέλεσμα θα είναι αυτό που πρέπει, οποιοδήποτε και να είναι αυτό. — *Colette Baron-Reid* (γεννημένη το 1958)

Δεν υπάρχει ούτε μια στιγμή που ο Θεός δεν έχει τον πλήρη έλεγχο. Ηρέμησε! Είσαι υπό τη φροντίδα Του. — *Mandy Hale*

ΟΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ, οι άνθρωποι δεν μπορούν πάντα να κρατάνε τον λόγο τους, όμως ο Θεός μπορεί. Ο Λόγος Του αναφέρει πως Αυτός «μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου». ¹ Ο Θεός κρατάει τις υποσχέσεις Του, γι' αυτό τον λόγο κρατηθείτε απ' Αυτόν στους δύσκολους καιρούς, και Αυτός δεν θα σας απογοητεύσει.

Είχατε ποτέ κάποιον φίλο τον οποίο μπορούσατε να εμπιστευθείτε εντελώς, ο οποίος σας ήταν απόλυτα πιστός ακόμα και όταν τα πράγματα πήγαιναν στραβά; Τέτοιοι φίλοι σπανίζουν, όμως πόσο τους εκτιμάμε όταν τους έχουμε! Κάποιος είχε πει, «Υπάρχει ένας ιδιόρρυθμος δεσμός που ενώνει κάποιον με εκείνο που έχει αποδειχθεί ότι είναι αξιόπιστο

και αληθινό. Υπάρχει ένας σύνδεσμος που σε συνδέει πραγματικά με εκείνον που μπορείς να εμπιστευθείς, όταν όλα πάνε στραβά». Έτσι ακριβώς, οποιοσδήποτε έχει δοκιμάσει και έχει εμπιστευτεί τις υποσχέσεις της Βίβλου, όταν δεν είχε βοήθεια από πουθενά αλλού, καμιά άλλη ελπίδα, τίποτα άλλο για να στηριχτεί, αυτός έχει ανακαλύψει πως οι υποσχέσεις της είναι ολότελα αξιόπιστες. Γνωρίζουμε από εμπειρία ότι μπορούμε να βάλουμε απεριόριστη εμπιστοσύνη σε κάθε λέξη και να ρίξουμε όλο μας το βάρος πάνω σε αυτές.

Το μόνο που ζητά ο Θεός είναι απλή πίστη – να πιστέψετε τον λόγο Του και να εκλάβετε τις υποσχέσεις Του όπως είναι. Πολλοί άνθρωποι σήμερα το βρίσκουν τελείως ανόητο και αδύνατο να παίρνουμε τις υποσχέσεις του Θεού στα σοβαρά και να τις εξαργυρώνουμε στην Τράπεζα

του Ουρανού γι' αυτό που ζητάμε – όμως αυτό ακριβώς θέλει να κάνουμε ο Θεός.

Εκείνοι που έχουν την πίστη να εμπιστευθούν, κάνουν καθημερινά πράγματα τα οποία οι σκεπτικιστές λένε ότι δεν μπορούν να γίνουν. Εκείνοι που έχουν πίστη τολμάνε να πάρουν τις υποσχέσεις από τον Λόγο του Θεού όπως ακριβώς είναι, να τις οικειοποιηθούν στην προσωπική τους κατάσταση και να ενεργήσουν σύμφωνα με αυτές – και σε αντάλλαγμα λαμβάνουν τις πιο υπέροχες απαντήσεις στις προσευχές τους με λύσεις και προμήθειες. Αυτές οι σπουδαίες και πολύτιμες υποσχέσεις είναι για σένα. ² Ο Θεός τις έδωσε προσωπικά για σένα και δεν πρόκειται να μη τηρήσει τον Λόγο Του.

Η VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) ΗΤΑΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΣΤΟΡΑΣ. ■

1. Εφεσσίους 3:20
2. βλ. Πέτρου Β' 1:4

Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα ή κίνδυνος ή μάχαιρα; Σε όλα αυτά, όμως, υπερνικούμε, διαμέσου Εκείνου που μας αγάπησε. — Ρωμαίους 8:35, 37

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΝΙΚΗΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE, ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ

ΜΗΠΩΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΣ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΙΣ ΠΟΤΕ, «Γιατί είμαι εδώ σ' αυτή τη ζωή; Τι σημασία έχουν όλα αυτά για μένα προσωπικά;» Αυτό το ερώτημα είναι πολύ κοινό, ειδικά όταν περνάμε δύσκολες στιγμές.

Βέβαια, γνωρίζουμε ότι ο Θεός μας έβαλε εδώ για να αγαπάμε Αυτόν και τους άλλους.¹ Εντούτοις, όταν αντιμετωπίζουμε τις δικές μας ιδιαίτερες εμπειρίες που είναι μέρος από το προσωπικό μας οδοιπορικό, μερικές φορές μπορεί να είναι δύσκολο να βγάλουμε νόημα από το καθετί που έρχεται στο διάβα μας. Και έτσι πολύ συχνά τα βρισκόμαστε σκούρα. Χρειαζόμαστε μια άλλη προοπτική από Εκείνον που μπορεί και βλέπει όλη την εικόνα όταν εμείς δεν μπορούμε.

Νομίζω πως ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μας είναι να αποκομίζουμε εμπειρίες από το καθετί που παρουσιάζεται στον δρόμο μας. Αυτές οι εμπειρίες, μαζί με τις συμβουλές του Θεού, θα μας προσδώσουν γνώση, κατανόηση και σοφία μέσα από το Άγιο Πνεύμα. Όσον αφορά την ανάπτυξη και την ωρίμανση δεν υπάρχει σύντομος δρόμος.

Έχουμε Αυτόν που έχει όλες τις απαντήσεις και μας καθοδηγεί στις σωστές κατευθύνσεις ενώ εμείς Τον ακολουθούμε, όμως θα μας στερούσε τα ολοκληρωμένα οφέλη αυτής της ζωής αν μας έβγαζε από κάποιες δύσκολες εμπειρίες επειδή μερικές φορές αυτές μπορεί να είναι οδυνηρές ή τραυματικές.

Πιστεύω πως Αυτός, από την αγάπη Του για μας, γνωρίζει ακριβώς ποιες εμπειρίες χρειαζόμαστε με σκοπό

να μάθουμε και να μεγαλώσουμε, όχι μόνο για τώρα αλλά επίσης και για μετέπειτα στην αιωνιότητα. Εμπιστεύομαι αυτό που λέει ότι δεν θα μας αφήσει να πειραστούμε περισσότερο από όσο αντέχουμε. Είναι ο Θεός του σύμπαντος. Αν υπάρχει κάποιος που γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για μας και μπορεί να ρυθμίσει τη ζωή μας με σκοπό να μας βοηθήσει ώστε να μάθουμε περισσότερα από τις εμπειρίες μας, Αυτός είναι ο Θεός. Σίγουρα γνωρίζει τι χρειάζεται, πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε από εμάς αφού η δική μας προοπτική είναι τόσο περιορισμένη και πεπερασμένη.

Η MARIA FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ PETER AMSTERDAM ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

1. βλ. Ματθαίου 22:36-40

ΑΠΟΦΕΡΟΝΤΑΣ ΚΑΡΠΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ANDREW MATEYAK

ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΟΥ ΣΑΝ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, θεωρώ σημαντικό το να «αποφέρω καρπό» και να επιτελώ έργο ώστε να διαδίδεται το ευαγγέλιο. Όμως όπως ακριβώς κάποιος φυτεύει μια αχλαδιά και χρειάζεται τέσσερα με έξι χρόνια πριν καρποφορήσει¹ έτσι κι εγώ μερικές φορές δεν βλέπω άμεσα αποτελέσματα στην εργασία μου και αυτό με αποθαρρύνει κάπως.

Στην ηλικία των 20 με 30, πήγαινα με τον αδελφό μου στα πάρκα για να μοιράσουμε Χριστιανικά φυλλάδια και να μιλήσουμε με τον κόσμο για τον Ιησού. Τα περισσότερα άτομα που συναντούσαμε ήταν φοιτητές, μαζί και με άλλα επίσης άτομα κάθε ηλικίας. Γενικά, όλοι αυτοί με τους οποίους συνομιλούσαμε και τους δίνανε κάτι να διαβάσουν, μας άκουγαν, χαμογελούσαν και

προσευχόντουσαν μαζί μας, όμως ποτέ δεν τους βλέπαμε ξανά. Μερικές φορές αναρωτιόμουν, *Αποφέρω καθόλου καρπό;* Έπρεπε να αποδεχτώ δια πίστεως ότι ο Θεός εργαζόταν στις ζωές τους.

Και φθάνουμε στο σήμερα. Πρόσφατα είχα πάει με τη σύζυγό μου και τα παιδιά να δώσουμε ένα περιοδικό *Activated* σε έναν από τους φίλους μας στην πόλη. Ο φίλος μας είναι ο υπεύθυνος σε ένα εστιατόριο και συνήθως μας προσκαλεί να φάμε εκεί ενώ διαβάζουμε κάτι μαζί του και συνομιλούμε. Εντούτοις, όταν φθάσαμε, μάθαμε ότι ήταν η μέρα που είχε ρεπό.

Η υπεύθυνος που τον αντικαθιστούσε ήταν μια νεαρή κοπέλα. Με κοίταξε και είπε, «Εσύ δεν είσαι ο Αντριου, που κάνει αποστολική εργασία;

«Όταν ήμουνα στο γυμνάσιο, εσύ και ο αδελφός σου μου δώσατε κάτι να διαβάσω στο πάρκο και προσευχηθήκατε μαζί μου να δεχθώ τον Ιησού στην καρδιά μου. Περνούσα μια δύσκολη εποχή τότε, όμως το μήνυμά μου

δώσατε με ενθάρρυνε πάρα πολύ».

Μου έδωσε τόση ενθάρρυνση. Οι προσπάθειές μου πράγματι είχαν αποφέρει καρπό στη ζωή κάποιου τον οποίο συνάντησα και με έκανε να νοιώσω ευλογημένος. Θυμήθηκα το εδάφιο που λέει ο Ιησούς, «Και εκείνος (ο σπόρος) που σπάρθηκε επάνω στην καλή γη, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, και καταλαβαίνει· ο οποίος και καρποφορεί, και κάνει ο ένας μεν εκατό, ο άλλος πενήντα, και ο άλλος τριάντα!»²

Ίσως να μην βλέπουμε πάντα τους καρπούς από τα έργα μας και τις καλές μας πράξεις αμέσως, όμως η Βίβλος υπόσχεται ότι ο Λόγος του Θεού δεν θα επιστρέψει χωρίς να φέρει αποτέλεσμα.³ Αν εμείς Τον υπακούμε και κάνουμε αυτό που μας είτε να κάνουμε, μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι *θα* αποφέρουμε καρπό!

Ο ANDREW MATEYAK ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ. ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΟ FACEBOOK, ACTIVATED CDO. ■

1. βλ. <http://www.starkbros.com/growing-guide/article/how-many-years>
2. Ματθαίου 13:23
3. βλ. Ησαΐας 55:11

ΑΠΟ ΤΟΝ UDAY PAUL

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΠΤΗΣΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΒΑΖΩ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΡΑΪΤ, οι οποίοι εφεύραν και κατασκεύασαν το πρώτο αεροπλάνο με επιτυχία και έκαναν την πρώτη ελεγχόμενη πτήση. Οι άνθρωποι πάντα ονειρευόταν να πετάνε όπως τα πουλιά και αν και τα αερόστατα είχαν χρησιμοποιηθεί για καιρό, όλοι πίστευαν πως μια ανθρώπινη πτήση με μηχανικό τρόπο ήταν αδύνατον να επιτευχθεί.

Εντούτοις, ο Γουίλμπορ και ο Όρβιλ Ράιτ, δεν έδωσαν προσοχή στη χορωδία από τις φωνές των σκεπτικιστών γύρω τους. Παρατηρώντας από κοντά τον τρόπο που πέταγαν τα πουλιά, έμαθαν πολλά για τα μυστικά της αεροδυναμικής. Κατασκεύασαν και δοκίμασαν τις δικές τους ιπτάμενες μηχανές, μερικές από τις οποίες απέτυχαν, όμως με την κάθε αποτυχία αποκτούσαν περισσότερη γνώση και εμπειρία. Με τον καιρό και οι δύο τους μαζί, γεμάτοι επιμονή σχεδίασαν και κατασκεύασαν το Flyer, το πρώτο αεροπλάνο στην ιστορία, που ήταν το ξεκίνημα μιας νέας εποχής για την αεροπλοΐα, η οποία άλλαξε δραστικά τον κόσμο.

Έτσι ανακάλυψα και μέσα στη Βίβλο, άτομα τα οποία ήταν σπουδαία παραδείγματα πίστης, αποφασιστικότητας και επιμονής. Ο προφήτης Ηλίας στην Παλαιά Διαθήκη, προσευχήθηκε για βροχή όταν υπήρχε σοβαρή ξηρασία στη γη του Ισραήλ για τριάντα χρόνια. Γονατιστός προσευχήθηκε απεγνωσμένα ξανά και ξανά μέχρι που είδε

την απάντηση.¹

Όταν ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή να απελευθερώσει τον λαό του από τη δουλεία στην Αίγυπτο, αρχικά αυτός προσπάθησε να αποφύγει να το κάνει, λέγοντας στον Θεό πως ένοιωθε ανίκανος για ένα τέτοιο μνημειώδες καθήκον. Στο τέλος όμως, υπάκουσε τον Θεό και ήλθε αντιμέτωπος με τη δυνατότερη αυτοκρατορία των ημερών του, κερδίζοντας ελευθερία για τον λαό του.

Ένα άλλο παράδειγμα επιμονής ενάντια σε ακραίες δυσκολίες ήταν ο απόστολος Παύλος. Κατεδίωξε τους οπαδούς του Χριστού έως ότου ο Ιησούς άλλαξε τη ζωή του και τον κάλεσε να γίνει ο απόστολός Του στον μη-Εβραϊκό κόσμο. Χρειάστηκε κάποιος καιρός μέχρι και οι άλλοι πιστοί αναγνωρίσουν το χρίσμα του Θεού σε αυτόν και ότι είχε πράγματι το κάλεσμα του απόστολου με αποτέλεσμα να υποστεί διωγμούς από τις θρησκευτικές και πολιτικές αρχές στην υπόλοιπη ζωή του. Όμως δεν τα παράτησε μέχρι που διέδωσε το ευαγγέλιο στην περισσότερη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία των ημερών του και άλλαξε την όψη του πολιτισμού.

Όλοι αυτοί και άλλοι πολλοί, ήταν άτομα με πίστη που είχαν ένα όραμα, και την πίστη, την πρωτοβουλία και το κουράγιο να δούνε εκείνο το όραμα να γίνεται πράξη. Και έτσι άλλαξαν τον κόσμο.

Ο UDAY PAUL ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΜΠΑΝΓΚΑΛΟΡ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ, ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ. ■

1. βλ. Βασιλέων Α' 18:42-45

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM,
ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ

Θανατώστε τον δράκο!

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ, συναντάμε περιστάσεις και ευκαιρίες οι οποίες ενδέχεται να ανοίξουν νέες πόρτες για το μέλλον μας. Μερικές φορές είναι ξεκάθαρο όταν ο Θεός ανοίγει μια πόρτα, άλλες φορές, απλά το διαισθανόμαστε εμείς οι ίδιοι μέσα στην καρδιά μας. Συχνά συνοδεύεται από ένα αίσθημα ενθουσιασμού και θετικής προσδοκίας που μας καλεί να προχωρήσουμε προς μια άγνωστη περιοχή.

Αφού έχουμε ετοιμάσει και έχουμε αποτιμήσει κάποιο σχέδιο, μπορεί να βρεθούμε στην καμπή του να πάρουμε μια απόφαση και να την πραγματοποιήσουμε. Όλα είναι στη θέση τους, είμαστε έτοιμοι

να ξεκινήσουμε. Όμως τι συμβαίνει μετά; Γιατί μερικές φορές *καθυστερούμε* να πάρουμε την απόφαση ή αποφεύγουμε να κάνουμε τα αναγκαία πρώτα βήματα;

Συχνά, ένοχος είναι ο φόβος και μπορεί να προκαλέσει παράλυση. Στη δική μου ζωή, ο φόβος εμφανίζεται με ποικίλους τρόπους. Έχω αναγνωρίσει πως υπάρχουν φορές που φοβάμαι ότι θα αποτύχω ή ότι θα κάνω κάποιο λάθος ή για το κόστος που θα έχει κάτι από απόψεως σκληρής εργασίας και θυσιών.

Και αυτοί δεν είναι οι μόνοι φόβοι που μπορεί να μας εμποδίσουν. Μερικές φορές για να κάνουμε το επόμενο βήμα ίσως θα πρέπει να ζητήσουμε συμβουλές ή οικονομική βοήθεια, ή να πάρουμε άδεια. Σε

τέτοιες περιπτώσεις, ο φόβος της απόρριψης βγαίνει στο προσκήνιο. Ακόμα και αν δεν βρούμε τον χρόνο να αναλύσουμε και να προσδιορίσουμε τα συναισθήματά μας και να καλέσουμε τους φόβους μας με το όνομά τους, αυτοί συνεχίζουν να υφίστανται και μας καθυστερούν. Έτσι λοιπόν τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό;

Ο Λόγος του Θεού λέει: «Φόβος δεν υπάρχει μέσα στην αγάπη. Η τέλεια αγάπη βγάζει έξω τον φόβο· και εκείνος που φοβάται δεν έχει φτάσει σε τέλειο βαθμό μέσα στην αγάπη».¹

Αυτό που μας βάζει στον δρόμο της νίκης ενάντια στον φόβο είναι το να έχουμε πίστη στην καλοσύνη του Θεού και να πιστεύουμε ότι Αυτός

1. Ιωάννη Α' 4:18

θέλει να μας ευλογήσει. Όμως αυτή η νίκη ενάντια στον φόβο δεν μπορεί να συμβαίνει μόνο μέσα στις σκέψεις μας, επειδή δεν πρόκειται απλά για κάποιο φιλοσοφικό ή πνευματικό ζήτημα. Συχνά ο Θεός απαιτεί από εμάς να αντιμετωπίσουμε τους φόβους μας και να *ενεργήσουμε* και να κινηθούμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τους φόβους μας και να τους ξεπεράσουμε ώστε να διεκδικήσουμε ελεύθερα τις επιδιώξεις που έχουμε στη ζωή μας και να αποκτήσουμε την πλήρη εμπειρία που έχει προορίσει για μας ο Θεός.

Ας πούμε πως γράψατε ένα βιβλίο και αναζητάτε κάποιον εκδότη. Στο μεταξύ, εσείς ο ίδιος αποφασίζετε να βγάλετε το βιβλίο σας στην αγορά με το να πηγαίνετε ο ίδιος στα τοπικά βιβλιοπωλεία και τις βιβλιοθήκες. Παίρνετε μαζί σας τα τυπωμένα αντίτυπα και ξεκινάτε να κάνετε την ιδέα σας πράξη, όσον αφορά τους ιδιοκτήτες καταστημάτων και εκείνους που έχουν τη δυνατότητα να σας βοηθήσουν. Όμως αυτό δεν συμβαίνει τόσο εύκολα όσο σκεπτόσασταν, το να τους ζητάτε δηλαδή να προωθήσουν το βιβλίο σας. Στην ουσία,

είναι *τόσο* δύσκολο που δεν παίρνετε ούτε μία παραγγελία, και αυτό που σκέφτεστε, είναι να τα *παρατήσετε*. Το *αναβάλετε*. Πηγαίνετε στα βιβλιοπωλεία, όμως ξαναβγαίνετε, λέγοντας στον εαυτό σας ότι *δεν είναι η σωστή στιγμή, έχουν πολύ δουλειά σήμερα*. Στη συνέχεια βγάξετε τα βιβλία από το πορτομπαγκάζ του αυτοκινήτου σας, σκεπτόμενοι ότι ίσως μετά τη σχολική χρονιά (ή τις γιορτές ή το καλοκαίρι ή οτιδήποτε) θα είναι μια καλύτερη εποχή.

Αυτό το ίδιο σενάριο αναβολής που οδηγεί σε απραξία μπορεί να εμφανιστεί σε μια σειρά από καταστάσεις ή περιστάσεις. Άλλα παραδείγματα μπορεί να περιλαμβάνουν το να ζητήσετε αύξηση του μισθού σας, το να πάρετε μια υποτροφία για το κολλέγιο, το να ζητήσετε από κάποιον να βγειτε σε ραντεβού, το να θέλετε να προχωρήσετε τη σχέση σας στο επόμενο επίπεδο, το να αναζητάτε περισσότερη υπευθυνότητα στην εργασίας σας, κτλ..

Εάν έχουμε κάποιο όνειρο, το να *περιμένουμε* δεν θα μας βοηθήσει να το πραγματοποιήσουμε. Το να λέμε στους εαυτούς μας ότι το αύριο θα είναι καλύτερα για τον τάδε λόγο, συνήθως είναι μια απλή δικαιολογία. Φοβόμαστε και αντί να το παραδεχτούμε και να κάνουμε άλλο ένα

βήμα προς την ολοκλήρωση εκείνου του ονείρου, πείθουμε τον εαυτό μας ότι δεν μπορεί να γίνει και κατόπιν δικαιολογούμε την απραξία μας.

Πρέπει να κάνουμε το πρώτο βήμα. Συχνά, όσο περισσότερο περιμένουμε, τόσο περισσότερο νευρικοί γινόμαστε. Συνηθίζουμε στα πράγματα όπως είναι, και η αλλαγή γίνεται όλο και πιο δύσκολη, πιο τρομακτική και πιο άβολη.

Η ανάπτυξη και η εξέλιξη απαιτούν κάποια ταλαιπωρία. Όπως έλεγε ο δάσκαλος μου στο σκι, «Αν θέλεις να γίνεις καλός στο σκι, πρέπει να νιώθεις βολικά με το να είσαι άβολα».

Ένα σημαντικό βήμα για να ξεφύγετε από την άνεσή σας είναι να αρχίζετε *πριν* νιώσετε ότι είστε έτοιμοι. Αν περιμένετε μέχρι να νιώσετε ότι είστε «έτοιμοι» ... λοιπόν, ξέρουμε που οδηγεί αυτό, σε αναβολή, περισπασμό, τελειομανία και συχνά οδηγεί και στην πλήρη απραξία. Στην πραγματικότητα, ίσως ποτέ να μην *νοιώσετε* έτοιμοι. Αν όμως βρείτε μόνο το κουράγιο να *αρχίσετε*, ακόμα και αν δεν νιώθετε εντελώς έτοιμοι, τότε θα τα πάτε περίφημα.

Όσο πιο σύντομα κάνετε τη βουτιά και υπομείνετε εκείνα τα πρώτα δύσκολα και άβολα πρώτα βήματα, τόσο πιο γρήγορα θα ξεπεράσετε εκείνο το στάδιο του τρόμου και θα αρχίσετε να έχετε περισσότερες επιτυχίες. Ο κύκλος είναι προβλέψιμος: Αποφασίστε τι θέλετε να κάνετε, σιγουρευτείτε για την ευλογία του Θεού στο θέμα, κάνετε ένα σχέδιο, δεσμευτείτε γι' αυτό, ξεκινήστε, κάντε το ξανά και ξανά και με τον

καιρό θα τα πάτε όλο και καλύτερα!

Όταν έχετε να κάνετε κάτι το οποίο σας φαίνεται δύσκολο, ρωτήστε τον εαυτό σας: *Τι είναι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί; Αν απαντήσετε σε αυτή την ερώτηση και κατόπιν αποφασίσετε ότι μπορείτε να χειριστείτε εκείνο το χειρότερο σενάριο, αυτό θα σας ανακουφίσει από την ένταση και θα σας βοηθήσει να αντιμετωπίσετε τους φόβους σας.*

Κάτι άλλο επίσης, αν είστε στο ξεκίνημα ενός νέου εγχειρήματος ή καταπιάνεστε με μια πρόκληση που σας κάνει να νιώθετε ανήσυχος και φοβισμένος, θα βοηθήσει αν εσείς επιτρέψετε στον εαυτό σας να νιώθει κάπως αδέξιος και να σκοντάψει και να μην είναι τέλειος. Αντιληφθείτε και αποδεχθείτε το γεγονός ότι δεν πρόκειται να τα πάτε καλά από την αρχή. Στην ουσία, ίσως και να αποτύχετε στην αρχή και αυτό δεν πειράζει.

Δεν είναι λάθος το να νιώθετε αδέξια ενώ προσπαθείτε να μάθετε κάτι νέο, γι' αυτό προχωρήστε όποια και αν είναι η πρόκληση που αντιμετωπίζετε και πείτε στον εαυτό σας, *Είναι εντελώς σωστό το ότι δεν είμαι πολύ καλός σε αυτό ακόμα. Θα τα πάω καλύτερα. Κάνω βήματα και θα βελτιωθώ πάρα πολύ.*

Όταν μειώνετε τις προσδοκίες σας για μια άμεση επιτυχία, στην ουσία αυτό σας διευκολύνει να κάνετε το

πρώτο βήμα προς μια νέα πρόκληση. Με αυτή τη νοοτροπία, οι «πρωτιές» που φοβόμαστε μπορούν να μετατραπούν σε πύλες για μια εκπληκτική πρόοδο.

Παρακάτω είναι μια ιστορία με την οποία μπορούμε όλοι μας να συσχετιστούμε, όπως ειπώθηκε από τον Rory Vaden:

Μια φορά άκουσα την ιστορία για μια γυναίκα που είχε παρριζευτεί στον 8ο όροφο σε ένα κτίριο που καίγταν. Τα ύψη και τα κλειστά μέρη την πανικόβαλαν και όταν σήμανε ο συναγερμός, αρνήθηκε να ακολουθήσει τους συνεργάτες της στις σκάλες εξόδου κινδύνου ώστε να βγουν από το κτίριο.

Οι πυροσβέστες έμαζαν όλο το κτίριο και όταν την βρήκαν, ήταν κρυμμένη κάτω από το γραφείο της, περιμένοντας να πεθάνει. Ένας πυροσβέστης επέμενε να κατεβούνε από τις σκάλες, όμως αυτή ούρλιαζε «Φοβάμαι, φοβάμαι!» μέχρι που ένας άλλος πυροσβέστης της λέει «Δεν πειράζει, απλώς κάν' το κι ας φοβάσαι». Αυτό συνέχισε να της το λέει μέχρι το ισόγειο μετά από 80 ορόφους από σκάλες, μέχρι που έφθασε σε ασφαλές μέρος στο έδαφος.

Όλοι μας έχουμε αντιμετωπίσει τέτοιες στιγμές στις καριέρες μας – όταν γνωρίζετε τι πρέπει να γίνει, όμως σας εμποδίζουν οι φόβοι σας. Για να μπορέσετε να ξεχωρίσετε, πρέπει να αναπτύξετε τη συνήθεια να αναλαμβάνετε δράση ενάντια στην παρουσία του φόβου. Δεν πειράζει να νιώθετε

φοβισμένος – Κάνε το κι ας φοβάσαι. Δεν πειράζει να νιώθεις αβέβαιος – κάνε το αβέβαιος. Δεν πειράζει να νιώθεις άβολα – κάνε το άβολα. Απλά κάνε κάτι.²

Θα έλεγα, πως εκείνο το πρώτο σοκαριστικό βήμα είναι και το πιο δύσκολο μέρος. Η επόμενη μεγαλύτερη δοκιμασία είναι το να επιμεινέτε. Όταν δεν είστε καλοί σε κάτι, συναντάτε αρκετή φαινομενική «αποτυχία». Όμως αν συνεχίσετε να το κάνετε ξανά και ξανά και μάθετε από τις αντιδράσεις που συναντάτε, πολύ σύντομα θα γίνετε καλοί και κατόπιν εξαιρετικοί.

Μια νέα πρόκληση μπορεί να είναι πολύ άβολη, ακόμα και τρομακτική στην αρχή. Όμως αν εσκεμμένα ωθήσουμε τους εαυτούς να προσπαθήσουν και κάνουν αυτό ακριβώς που φοβόμαστε, γίνεται πιο εύκολο και βελτιωνόμαστε. Και τελικά με τη πάροδο του χρόνου δεν θα φοβόμαστε άλλο πια και έτσι ξεπερνάμε τους φόβους μας!

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, MARIA FONTAINE ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

2. "To Reach the Top, Do What Others Won't," CNN, March 12, 2012

Αντιμετωπίζοντας τους φόβους

ΓΙΝΕΣΤΕ ΑΝΔΡΕΙΟΙ και έχετε θάρρος. Μη φοβάστε ούτε να δειλιάσετε ... επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου πορεύεται μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει.
— *Δευτερονόμιο 31:6*

Όποιος παρατηρεί τον άνεμο, δεν θα σπείρει· και όποιος θεωρεί τα σύννεφα, δεν θα θερίσει.
— *Εκκλησιαστής 11:4*

Με το να αντιμετώπιζεις τους φόβους σου, αφαιρείς την ισχύ τους. — *Mark Burnett (γεννημένος το 1960)*

Η απραξία γεννάει αμφιβολία και φόβο. Η πράξη γεννάει εμπιστοσύνη και κουράγιο. Αν θέλεις να καταβάλεις τον φόβο, μην κάθεται σπύτι και σκέπτεσαι γι' αυτόν. Έβγα έξω και πιάσε δουλειά. — *Dale Carnegie (1888–1955)*

Ο καθένας μας πρέπει να αντιμετωπίζει τους φόβους του, πρέπει να έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο μαζί τους. Το πώς χειριζόμαστε τους φόβους μας θα καθορίσει προς τα πού θα τραβήξουμε στο υπόλοιπο της ζωής μας. Να βιώσουμε την

περιπέτεια ή να περιοριστούμε από τους φόβους της. — *Judy Blume (γεννημένη το 1938)*

Νικητές είναι εκείνοι που κάνουν συνήθεια να κάνουν εκείνα τα πράγματα τα οποία οι [άλλοι] νοιώθουν άβολα να κάνουν. — *Ed Foreman (γεννημένος το 1933)*

Αποκομίζεις δύναμη, κουράγιο και αυτοπεποίθηση από κάθε εμπειρία στην οποία σταματάς και κοιτάς τον φόβο κατάματα. ... Πρέπει να κάνεις εκείνο που νομίζεις ότι δεν μπορείς να κάνεις. — *Eleanor Roosevelt (1884–1962)*

Μην περιμένεις. Ποτέ δεν θα είναι η τελείως σωστή στιγμή. — *Napoleon Hill (1883–1970)*

Αστοχείς στις 100% από τις βολές που δεν κάνεις. — *Wayne Gretzky (γεννημένος το 1961)*

Κάνε αυτό που φοβάσαι και συνέχισε να το κάνεις ... αυτός είναι ο πιο γρήγορος και σίγουρος τρόπος που ανακαλύφθηκε ποτέ για να νικηθεί ο φόβος. — *Dale Carnegie*

Το να περιμένεις να αποκτήσεις κουράγιο είναι απλά άλλος ένας τύπος αναβολής. Οι πιο επιτυχημένοι άνθρωποι αναλαμβάνουν δράση ενώ φοβούνται! — *Άγνωστος*

Η μεγαλύτερη αποτυχία είναι η αποτυχία να προσπαθήσεις. Όταν πεθάνω θέλω τρεις λέξεις πάνω στο μνήμα μου. «Τουλάχιστον αυτός προσπάθησε». Για τη δόξα Θεού. Πρέπει να πάρεις το ρίσκο. Αυτό είναι που θα φέρει την αφθονία. Αυτό θα φέρει την επιτυχία στη ζωή. Μην δειλιάσεις να ανέβεις πάνω στο κλαδί, γιατί εκεί βρίσκεται ο καρπός. — *Rick Warren (γεννημένος το 1954)*

[Αυτά που πρέπει να κάνουμε για να προσεγγίσουμε τους στόχους μας] ίσως να είναι πράγματα που δεν νοιώθουμε άνετα στην αρχή. Και λοιπόν! Κάντε τα όπως και να έχει! Ένας από τους τρόπους να ξεπεράσεις την ενόχληση του ξεβόλεματος είναι με το να κάνεις εκείνο που νοιώθεις άβολα να κάνεις. — *Jack Canfield and Mark Victor Hansen, The Aladdin Factor (New York: Berkley Trade, 1995)* ■

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΟΥ

ΣΤΟΝ ΣΤΟΧΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ STEVE HEARTS

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΟΤΑΝ ΟΝΕΙΡΕΥΕΣΑΙ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΕΝΑΝ ΣΤΟΧΟ ΣΟΥ Η ΝΑ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΑΤΙ. Είναι ένα σημαντικό πρώτο βήμα.

Για μερικούς, μπορεί να είναι η επιδίωξη μια νέας προσπάθειας. Για άλλους, μπορεί να σημαίνει την απόκτηση μιας νέας δεξιότητας. Και ακόμα για άλλους, μπορεί να σημαίνει αλλαγές σε συνήθειες ή τρόπο ζωής. Όπως και να έχει, απαιτείται προσπάθεια, επιμονή και συχνά και κάποιες θυσιές ώστε να πραγματοποιηθούν τα όνειρά μας. Μόλις το αντιληφθούμε αυτό, από μας εξαρτάται σαν άτομα το να αποφασίσουμε πόσο αποφασισμένοι είμαστε για να επιτύχουμε τον στόχο μας, όποιος και να 'ναι αυτός και πόσο πρόθυμοι είμαστε να δούμε τα όνειρά μας να εκπληρώνονται. Εδώ είναι που υπεισέρχεται η σπουδαιότητα της παρότρυνσης.

Η μητέρα μου ήταν πολύ συνεπής όταν με μάθαινε να διαβάζω με τη μέθοδο Μπράιγ, παρ' όλη την έλλειψη προθυμίας και επιθυμίας από μέρος μου στην αρχή, μέχρι που

άκουσα για άλλα τυφλά παιδιά στην ηλικία μου που τα είχαν καταφέρει και είχαν μάθει να διαβάζουν τα αγαπημένα τους βιβλία και ιστορίες από μόνα τους. Από τότε και μετά, άρχισα και εγώ με συνέπεια να μαθαίνω να διαβάζω Μπράιγ, κάτι το οποίο μου πήρε λίγο περισσότερο από τρεις μήνες. Όμως επειδή ήμουν τόσο συγκεντρωμένος πάνω στο αντικείμενο, αυτοί οι τρεις μήνες φάνηκαν σαν να ήταν βδομάδες. Μόλις άρχισα να διαβάζω Μπράιγ, έμαθα και να γράφω και αυτό έγινε σε λιγότερο χρόνο.

Όταν ήμουν έξι ετών, άκουσα τους δύο μεγαλύτερους αδελφούς μου να παίζουν κιθάρα και ονειρευό-

μουν και εγώ να μπορέσω να μάθω κάποια μέρα. Όμως όταν ένας απ' αυτούς μου έδωσε μια κιθάρα και προσπάθησε να με διδάξει για πρώτη φορά, εγώ απογοητεύθηκα και είπα, «Ξέχνα το!» Όχι μόνο πονούσαν τα δάκτυλά

μου από το να πιέζω τις χορδές, αλλά μου φάνηκε αδύνατο να θυμάμαι τόσες πολλές διαφορετικές θέσεις να βάζω τα δάκτυλα στα ακομπανιμένα.

Ήμουν κοντά στα 12 όταν πήρα την πρώτη μου συνειδητή απόφαση να μάθω να παίζω κιθάρα, ανεξάρτητα από την αρχική δυσκολία. Πρόσεχα πολύ αυτά που μου δίδασκαν και έκανα εξάσκηση σε ό,τι μάθαινα. Βέβαια, υπήρχαν και στιγμές απογοήτευσης και κάπου-κάπου με κούραζε η προσπάθεια. Όμως συνέχιζα να σκέπτομαι για τον στόχο που είχα βάλει. Αυτό με ωθούσε και μου έδινε έμπνευση και σε λιγότερο από μια χρονιά, έπαιζα μουσική με τα αδέρφια μου. Σήμερα συνεχίζω να μαθαίνω καινούργια πράγματα για την κιθάρα και κοιτώντας στο παρελθόν, είμαι τόσο χαρούμενος που έβαλα

Ας μη αποκάμνουμε πράττοντας το καλό· επειδή, αν δεν αποκάμνουμε, θα θερίσουμε στον πρέποντα καιρό. — Γαλάτες 6:9

αυτόν τον στόχο όταν ήμουν 12 και το ότι εργάστηκα για να τα

καταφέρω.
«Καλό είναι αυτό», μπορείτε να πείτε εσείς,

«όμως υπάρχουν μερικοί στόχοι που είναι πιο ευχάριστοι για να προσπαθεί να τους επιτύχει κάποιος από ό,τι κάποιος άλλου». Και αυτό σίγουρα αληθεύει.

Στη δική μου περίπτωση, το να μάθω να παίζω μουσικά όργανα ήταν πολύ πιο ευχάριστο από το να προσπαθώ να χάσω βάρος.

Όταν ήμουν 20 ετών, η μητέρα απεβίωσε από καρκίνο. Για να αντέξω τον πόνο, βρήκα καταφύγιο στο

υπερβολικό φαγητό και έκανα πολύ λίγη ή καθόλου γυμναστική. Ένοιωθα δικαιολογημένος γι' αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το συναισθηματικό στρες που περνούσα, όμως το βάρος μου αυξανόταν σταθερά. Ο οικογενειακός γιατρός, μου είπε ότι αν και δεν ήμουν υπέρβαρος, υπήρχε περίπτωση να γίνω, αν δεν άρχιζα να τρώω λιγότερο και να κάνω περισσότερη γυμναστική.

Το να ακολουθήσω τη συμβουλή του γιατρού δεν ήταν και τόσο εύκολο στην αρχή. Όμως όταν άρχισα να σκέπτομαι για το μέλλον, αντιλήφτηκα πως γνώριζα, τουλάχιστον από ό,τι είχα ακούσει για μερικούς από τους κινδύνους που διατρέχεις με το να είσαι υπέρβαρος και δεν ήθελα να βιώσω κάτι τέτοιο στο μέλλον. Αντιλήφτηκα επίσης πως αν ακολουθούσα τις προτάσεις του γιατρού, δεν θα χρειαζόταν να κάνω δραστικές αλλαγές στο μέλλον.

Ξεκίνησα να τρώω λιγότερο και να ασκούμαι περισσότερο. Μέσα σε ένα μήνα, το βάρος μου όχι μόνο είχε κατέβει στο κανονικό, αλλά και η συναισθηματική μου κατάσταση είχε βελτιωθεί επίσης. Σήμερα μου αρέσει να ασκούμαι – κάτι που μου αρέσει πάρα πολύ – και δεν χρειάζεται να προσέχω το βάρος μου.

Το να αποβλέπω στον στόχο μου και να φαντάζομαι ότι τον έχω καταφέρει είναι ένας υπέροχος τρόπος να νοιώθω μια συνεχή παρότρυνση. Στην προς Εβραίους 12:1-2, ο Παύλος μας ενθαρρύνει να πάρουμε ένα μάθημα από τον Ιησού: «Ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας· αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης, ο οποίος, εξαιτίας της χαράς που ήταν μπροστά Του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού».

Ο Ιησούς συνέχισε να έχει τα μάτια Του πάνω στον στόχο του να εκπληρώσει την αποστολή Του πάνω στη γη και παρέμεινε ακλόνητος παρ' όλη την κακομεταχείριση που υπέφερε, συμπεριλαμβανομένου και του ίδιου του θανάτου και γι' αυτό τον λόγο, έχουμε και εμείς σωτηρία και αιώνια ζωή μέσα απ' Αυτόν σήμερα.

Ποιο λοιπόν είναι το μυστικό ώστε να πιάνουμε με επιτυχία τους στόχους που βάζουμε; Η δική μου άποψη είναι το να βλέπουμε πέρα από την μονοτονία, τη δουλειά και τη θυσία που απαιτείται και να ατενίζουμε μακριά, επικεντρωμένοι στο να προσεγγίσουμε τη γραμμή του τέρματος.

Ο STEVE HEARTS ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΟΣ ΑΠΟ ΓΕΝΕΤΗΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕΙ ΑΠΟ ΕΝΑ PODCAST ΣΤΟ JUST 1 THING,¹ ΕΝΑΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

Η βοήθεια του Θεού είναι διαθέσιμη σε όλους και όχι μόνο αυτό, ο ίδιος ο Θεός θέλει να σε βοηθήσει! Απλά ζήτησέ Του το: *Ιησού, Σε εμπιστεύομαι και θέλω να είσαι πάντα δίπλα μου. Σε παρακαλώ έλα στη καρδιά μου και βοήθησε με να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες της ζωής. Γνωρίζω πως με τη βοήθεια Σου μπορώ να πλοηγήσω μέσα από οτιδήποτε βρεθεί μπροστά μου.*
Αμήν.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 37 ΕΤΩΝ, αφήνοντάς

την με επτά παιδιά ηλικίας επτά μηνών έως 14 ετών. Ο σύζυγός της βρισκόταν σε διαδικασία μετανάστευσης από την Αργεντινή στη Βραζιλία, γι' αυτό τον λόγο δεν πήρε σύνταξη χηρείας από καμιά από τις δύο χώρες. Ζούσε στο Foz do Iguaçu, μια παραμεθόρια πόλη ανάμεσα στην Αργεντινή, την Παραγουάη και τη Βραζιλία. Οι αδελφές της προσφέρθηκαν να μεγαλώσουν μερικά από τα παιδιά της, όμως αυτή αποφάσισε να τα κρατήσει όλα μαζί.

Με τη βοήθεια ενός φίλου διατήρησε τη μικρή επιχείρησή εισαγωγών-εξαγωγών που είχε αρχίσει ο σύζυγός της, εισάγοντας φανελάκια από τη Βραζιλία στην Αργεντινή, πατάτες και σκόρδα από

την Αργεντινή στη Βραζιλία και ηλεκτρονικά είδη από την Παραγουάη στη Βραζιλία.

Μια φορά, όταν τα οικονομικά ήταν πεσμένα, μετέφερε ένα μηχάνημα φαξ από την Παραγουάη στη Βραζιλία για έναν φίλο όταν είδε μια ηλικιωμένη γυναίκα, ένα ζευγάρι με ένα μωρό να κλαίει να περπατάνε έξω στον καυτό ήλιο. Τους πήρε με το αυτοκίνητό της και όπως αποδείχτηκε μετά, ο κύριος αυτός ήταν από την ίδια γειτονιά στο Ρίο όπως και αυτή και χρειαζόταν ένα μηχάνημα φαξ σαν αυτό που είχε. Της είπε να το αγοράσει από αυτήν και το μικρό κέρδος που είχε ήταν ακριβώς το ίδιο ποσό που χρειαζόταν για να ξεπληρώσει κάτι χρέη.

Όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια, κρατιόνταν από την υπόσχεση του Θεού: «Όλα τα παιδιά σου θα είναι διδακτοί από τον Κύριο, και η ειρήνη των παιδιών σου θα είναι μεγάλη».¹ Διάβαζε τη Βίβλο με τα παιδιά της

κάθε πρωί και προσευχόταν για την κάθε τους ανάγκη.

Όταν πέθανε η μητέρα της, μόρεσε να εξασφαλίσει ένα επίδομα για τη μόρφωση των παιδιών της, αν και χρειάστηκαν τρία χρόνια για να το πάρει. Κατόπιν μετακόμισε στο Ρίο για να είναι κοντά στις αδελφές της.

Τώρα όλα της τα παιδιά είναι ενήλικες και έχουν αποκτήσει και δικά τους παιδιά. Όλα εκείνα τα δύσκολα χρόνια κρατιόνταν από την υπόσχεση στους Ψαλμούς 121:1-2: «Υψώνω τα μάτια μου προς τα βουνά, από πού θα 'ρθει η βοήθειά μου; Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριο, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη».

Πώς τα ξέρω εγώ όλα αυτά; Εγώ ήμουν αυτή η γυναίκα!

Η ROSANE PEREIRA ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

1. Ησαΐας 54:13

ΝΕΑ ΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΜΙΚΡΗ θυμάμαι πως έβαζα τα κλάματα από την σκέψη ότι οι γονείς μου κάποια μέρα θα γερνούσαν. Τους αγαπούσα τόσο πολύ και η σκέψη μόνο ότι θα έχαναν μερικά από τα μαλλιά τους και θα είχαν λίγες ρυτίδες μου προξενούσε πόνο. Όταν το σκέπτομαι αυτό τώρα, βλέπω ότι κάτι μέσα μου με έκανε να φοβάμαι τα γηρατειά. Πίστευα υπερβολικά πως στιδήποτε όμορφο δεν θα έπρεπε ποτέ να τελειώνει ούτε να χάνει τη λάμψη του.

Με το πέρασμα του χρόνου, αυτός ο φόβος σιγά-σιγά εξαφανίστηκε. Δεν μπορώ να πω με ειλικρίνεια ότι με ενθουσιάζει η ιδέα του να μεγαλώνω, όμως παρότι νοιώθω δυνατότερη τώρα από ό,τι όταν ήμουν είκοσι με τριάντα, επειδή τώρα είμαι περισσότερο ενεργητική και προσέχω τη διατροφή μου, έχω αρχίσει να αντιλαμβάνομαι πως αυτό που φοβόμουν περισσότερο ήταν να μη γεράσω εσωτερικά: Να μην χάσω τον ενθουσιασμό μου, τα ιδανικά μου και την επιθυμία να συνεχίσω να μαθαίνω και να τραβάω μπροστά. Γι' αυτό το λόγο, είμαι χαρούμενη κάθε

φορά που μου δίνεται η ευκαιρία να μάθω κάτι καινούργιο και να παραμείνω νέα μέσα μου. Είμαι μια αθεράπευτη ιδεαλίστρια, αυτό είναι όλο.

Πριν μερικά χρόνια, βρέθηκα σε μια επανένωση συμμαθητών του σχολείου μου όπου συναντήθηκα με πολλούς παλιούς φίλους μου, τους οποίους δεν είχα δει για πάνω από 30 χρόνια. Όταν ήμουν νέα, ήμουν πολύ καλή μαθήτρια και ένας ηγετικός χαρακτήρας όσον αφορούσε πολιτικούς και κοινωνικούς σκοπούς. Μετά αποφάσισα να αφιερώσω τη ζωή μου σε αποστολικούς και ανθρωπιστικούς σκοπούς και πέρασα τα επόμενα 38 χρόνια κάνοντας ακριβώς αυτό, συχνά σε πολύ δύσκολες συνθήκες, χωρίς να συγκεντρώνω για τον εαυτό μου πολλά υλικά αγαθά. Σε αντίθεση, αρκετοί από τους φίλους μου είναι επιτυχημένοι επαγγελματίες – γιατροί, δικηγόροι και επιχειρηματίες. Κάποια στιγμή, κάποιος τόλμησε να μου κάνει τη δύσκολη ερώτηση: «Μήπως ... το έχεις μετανιώσει; Ήσουν τόσο έξοχη μαθήτρια. Όλοι μας σε θαυμάζαμε και νομίζαμε ότι θα γινόσουν μια σπουδαία γιατρός ή μια συγγραφέας».

Τους απάντησα με ένα απλό όχι, ότι δεν το έχω μετανιώσει. Ήξερα ότι είχα βρει και είχα ακολουθήσει το κάλεσμα του Θεού στη ζωή μου και αυτό από μόνο του ήταν η σπουδαιότερη ανταμοιβή. Όλοι τους αναστέναξαν κάπως και μου είπαν: «Μας δίνει χαρά που το ακούμε αυτό, ότι δηλαδή συνεχίζεις να αγωνίζεσαι για τα ιδανικά για τα οποία θυσίασες τόσα πολλά! Συνεχίζεις να είσαι ένα πρότυπο για μας».

Τότε αντιλήφθηκα πως δεν ήμουν η μόνη που δεν της αρέσει να τα παρατάει. Το θέμα δεν είναι να δείχνεις πάντα δυνατός και ότι δεν κάνεις λάθη. Όπως και να έχει, αυτό είναι αδύνατο και στην πορεία θα σκοντάψουμε αρκετές φορές και υπάρχουν και φορές που κάποιος θα πρέπει να κάνει κάποιο διάλειμμα. Αυτό στο οποίο αναφέρομαι είναι να μην τα παρατάμε παντελώς, αλλά να συνεχίσουμε να πιστεύουμε, να προσφέρουμε, να κινούμαστε και να αλλάζουμε.

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΚΡΑΤΗΣΟΥ

Μην τα παρατάς! Στηρίξου σε Μένα επειδή σε αγαπώ. Στηρίξου στον Λόγο Μου, που δίνει κουράγιο, αντοχή, πίστη, ελπίδα, ζωή και δύναμη ακόμα και όταν όλα αυτά έχουν τελειώσει. Έχω τόσα περισσότερα να σου δώσω, να σου δείξω και να κάνω στη ζωή σου. Υπάρχουν τόσα πολλά μπροστά σου!

Μην αφήνεις όσα έχω για σένα απλά και μόνο επειδή δεν μπορείς να τα δεις ακόμα. Δεν βρίσκεσαι στο τέλος, απλά στη στροφή του δρόμου. Ξέρω πως ο δρόμος δείχνει σκοτεινός, ζοφερός και τρομακτικός, όμως μετά τη στροφή θα δεις λιακάδα, ευτυχία και εκπλήρωση.

Βάλε το χέρι σου μέσα στο δικό Μου, όπως ένα παιδί που εμπιστεύεται απόλυτα τον στοργικό πατέρα του και είναι πρόθυμο να περάσει μέσα από την άγρια και μανιασμένη θύελλα, κρατώντας απεγνωσμένα το χέρι του αν και η θύελλα του φαίνεται τόσο φοβερή και τρομακτική. Καθώς βάζει το χέρι του μέσα στο δικό του και κάνει το πρώτο βήμα προς την σκοτεινή και θυελλώδη νύχτα, σιγά-σιγά, βήμα-βήμα, ο φόβος του αντικαθιστάται από πίστη καθώς βλέπει τον πατέρα του να το καθοδηγεί μέσα από την θύελλα, σώο και αβλαβές.